

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ ГНЕЗДО В ГНЕЗДО

chitanka.info

Загрижи се врабката къде да свие гнездо. Попита врабеца:

— Врабчо, добре ли е да си направим гнездо под стряхата?

— Не е лошо — съгласи се врабецът.

Започна врабката да вие гнездо под стряхата. Врабецът ѝ помага. Носи сламки, парцалчета, конски косми. Направиха хубаво гнездо. Легна врабката да снася яйца. Един ден мина невестулката. Видя гнездото, изяде яйцата.

Натъжиха се врабците. Пита врабката врабеца:

— Е, Врабчо, къде сега да свием нашето гнездо?

— Да го направим във водосточната тръба. Там невестулката не може го стигна — каза врабецът.

Съгласи се врабката. Започна да вие гнездо във водосточната тръба. Врабецът ѝ помага. Изградиха хубаво гнездо. Легна врабката да снася яйца. Заваля дъжд. Рукна водата, отнесе гнездото на улицата. Едва не удави врабката.

Загрижиха се пак врабците. Чудят се къде да свият друго гнездо.

— Да го направим в оная дупка на стената — рече врабецът.

Съгласи се врабката. Сви гнездо в дупката на една стена. Снесе нови яйца. Дойде враната, изпи яйцата.

Натъжиха се врабците. Вече не знаят къде да си правят гнездо. Подскачат по улицата и се карат. Врабката дума:

— Ти, Врабчо, си виновен да останем без гнездо!

А врабецът:

— Ти, Врабко, си виновна, не аз!

На една върба имаше щъркелово гнездо. Край него стояха щъркелите и тракаха с червените си клюнове. Ослуша се врабецът какво си приказват щъркелите. Щъркелицата каза на щъркела:

— Щъркчо, донеси ми пръчки и кал. Да направим гнездото по-голямо.

А щъркът ѝ отвръща:

— Защо ти е по-голямо? И в това могат да се поберат още пет щъркела. Пък такива дребосъци като ония врабци — колкото щеш.

Чу врабецът думите на щъркела и каза на врабката:

— Врабко, я да си направим гнездото в щъркеловото.

Съгласи се врабката. Започна да вие гнездо в щъркеловото. Носи сламки, хартийки, вълна. Помага и Врабчо. Направиха си гнездото. Снесе врабката яйца и легна да ги мъти.

Една нощ невестулката се покатери на върбата. Събуди се щъркът. Клъвна я и я събори от дървото.

На другия ден дойде котаракът. Видя го щъркелицата, удари го с клюна си, събори го от върбата.

Зарадваха се врабците, че има кой да ги пази. Само от дъжд се бояха. Но ето че заваля дъжд, а в гнездото — сухо и топло. Щъркелицата мъти вътре, пази и врабците с крилата си.

Успокоиха се врабците, заживяха приятелски с щъркелите.

И заедно отгледаха своите пилета.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.